proclamabant, sed vos nomen, famam, memoriam omnem perituræ aui suæ posteris
quæ omnium mortalium longe dignissimus erat delere laborabant. An non
ergo magna iniuria, imo non magnus ille qui negauerit, hæc tu ano
tuo Parenti tuo Fratrique illata præsentibus? tantæque oblivioni tradere?
Imperator Cæsar et Imperatori esse Cælestia iura defendere Domine
condicam. Bona tibi oblata et occasio et causa quod habitura si
et causa fuerit bona pugnanti pugna eorum malo et neutiquam
potest attestante ipso Divo Bernardo, sicut nec quisquam bonus iudi-
cabitur, nisi causa et bona et intentio et recta processerit. Sed ne
diu maiestatis tuæ patientia abutar alia ergo causa adducam. Gravis
tibi Inuictissime Princeps imo gravissima moles et imposita, hoc
summis Monarcha gubernandi, magna profecto ac necessaria dignitatis
sustinenda ratio, non enim ~~aliud~~ solum illud prouidendum, aut curandum
qua ratione quo modo qua occasione qua denique via primatus
omnium Ciuitatis Imperii tui Provinciæ Regni, nec illud quidem, quod
tibi reipublicæ Christianæ opprobrio adeo serendum, sed illud illud
inquam imprimis spectandum, quod sit de te nouo Imperatore adhuc Iuuene
mortalium omnium opinatio futura. Qui nunc suspicari ~~a se~~ belli
a te inepti contra hæreticos operatione, quæ ex eorum sit habitura.

License: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. f.%20389r – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/en/zbz/D0147/f.%20389r)